

Поэза белой сирени

Белой ночью в белые сирени,
Призраком возникшие, приди!
И целуй, и нежь, и на груди
Дай упиться сонмом упоений,
И целуй, и нежь, и утруди...

Белой ночью белые приветы,
Ласк больных, весенних полусны,
И любовь, и веянье весны,
И полутемени, и полусветы,
И любовь, и чувства так лесны!..

Эта ночь совсем, совсем живая!
В эту ночь приди ко мне, приди!
И судьбу свою опереди!
А сирень цветет, слегка кивая!
А любовь растет, легка, в груди!

1917 г

Poeza białego bzu

Białą nocą, gdzie bez biały kwitnie,
Wywołany mirażem, przyjdź!
Całuj mocno, i pieść, po świt
Daj się sycić upojen bezlikiem,
Całuj mocno, i pieść, co sił...

Białą nocą się budzą marzenia,
Białe półsny wśród wiosny tchnień,
I ta miłość, pachnąca bzem,
Na pół skryta w półmrokach, półcieniach,
I ta miłość, jak piękny sen...

A noc taką realną jest, żywą!
Właśnie wtedy przyjdź do mnie, przyjdź!
Przecież miło jest razem śnić!
A bez kwitnie, z lekka kołysząc
Miłość, która w piersi się tli.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Lilah, dodano 15.08.2017 08:30

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.